

Viesnios Melbourne Koncerte

Kutūros Fondo suruoštame koncer.e meninę programą išpildė viešios, iš Adelaidės, Dorothy Oldham ir p. G. Vasiliauskiene, melbourniškės šokėjos J. ir E. Kesminaitės bei Melbourne L. Dainos Mylėtojų vyrų ir mišrus chorai. Tradicija viltės sekmdienio popiečio koncertas yra vertingas lie-tuviškos kultūros išsiskleidimas.

PIANO SOLO

Neturėdami savo pianisto Aust-ralijoje retai turime progos išgirs-ti savų lietuvių kompozitorių kū-rinius. Tačiau muzikiniame pasa-ulyje yra žmonių, kurie pastebi ver-tingus kūrinius ir juos pamilsta. Dorothy Oldham mėgsta lietuviš-kus kompozitorius. Labiausiai ją domina mūsų Ciurlionis. Mažai girdėdami Ciurlionį mes nesura-dome dar prie jo gilesnio priėjimo. Jis skamba mums lietuviškos gėlos ir skundo simbolika ir aukš-ta metafizinė gaida.

Daug paprastesnis ir prieina-mesnis yra Jokubėnas savo pasa-koje. Švelniai epiškai skamba įvadinė pasakos tonų dalis. Ra-mus ir ritmiškas pasakojimas kas kart gyvėja, darosi dramatiškes-nis ir išauga į šurpą keliantį ko-vos vaizdavimą. Užsibaigdama svajingai ir ilgesingai Jakubėno pasaka yra lyg piano garsais iš-reikšta motulės ar senelės pasa-ka tamsų ir lietingą rudens vaka-rą. Malonu pastebėti, kad pianis-tė Oldham lietuviškus kūrinius stengiasi atlikti lietuviškame cha-rakteryje. Nelengvas tai dalykas, bet ji įvykdo tai visiškai gerai.

LIETUVOS LAUKUOSE

I sceną išeina ponis G. Vasi-liauskiene. Tautiniuose drabu-žiuose truputį jaudindamasi, ji atrodo, kaip ką tik Lietuvos vieš-keiliu atėjusi, paguodoms ir ilgesio dainas dainuoti, nuskriaustos tē-vynės dukra. VI Jakubėno, oi mergyte, suskamba jaunųjų šir-džių ilgesingų šauksmų, įieskan-čių vienas antro. J. Tallat Kelp-šos, daina apie Nemunėlį, yra am-žinoji lietuvių rauda ir skundas Nemuniui. Solistė taip giliai įsi-jautusi į šią Nemuno kantatą kad į jautrūs dainos žodžiai pra-virksta klausytojo širdyje ir nenoromį akis veržiasi ašara "kiek sugėrei, kiek nuplovei ašarų kar-čių, nėra kičo Nemunėlio kaip tu" ... J. Gruodžio, aguonėlės, pabudina iš ilgesio ir raudos ir at-gaivina savo gyvu ir margu spal-vingumu. Gyva ir ryžtinga aguo-nėlių melodija ir ugningi žo-džiai, vaizduojantys žydinčių aguonų lauką, prikelia iš nusimi-nimo ir pažadiną energiją ir viltį.

Tačiau tėvynės ilgesys jos pasi-lgimas yra mieliausia tremtinio te-ma. A. Kačanausko, vai gražu, švelnios ir jautrios melodijos gar-sais, labai paprastais debesėlio, saulės ir šešėlio palyginimais pie-šia tėvynės grožį ir jos laisvės troškimą: "Buk laisva maža šale-le, mano mylimiausia", suskamba jautrus baigiamasis posmas. To paties Kačanausko, pradalgiuose, tikroviškai primena ankstyvą ry-tą, kai mergelė neša šenpiūviui pusryčius į kvepiančią lanką: "Miela širdžiai gėlių oras, sėk berneli pradaigėlė". Su dainos žo-džiais ir gieddria solistės nuotai-ka, rodos, ne tolimoje Australi-joje sėdi, bet čia pat kvepiančio pradalgio pabarėje. Lietuviškas dainelės p. Vasiliauskiene išpildo tobulai. Jos balsas jausmingas, tarėna aiški, įsijautimas gilus ir nuotaika perduodama išsamiai. Koloratūrinis ponios sopranas tu-ri švelnaus melancholiško drama-tizmo, kurs labai tiksliai išreiš-čia mūsų ilgesius išgyvenimus.

VYRŲ CHORAS IR SOLISTAI

Kad ir neskaitytinas vyrų cho-ras pono A. Čelno vadovybėje jis yra galingas gyvų balsų inst-umentas. Ypač maloniai skambė-jo jauniojo solisto Paškevičiaus, konservatorijos mokinio, solo išpildymas. Jo baritonas yra sod-rus, tarėna aiški, gaida gryną Choro įstojimai, gal kiek nebuvo tikslūs ir sukludę solisto iškilmi-niai pradėtą dainos sąskambį.

Baltos gėlės, su p. Morkūno so-lo yra tapusi mūsų klausytojų skanėstu, kurio du kart neįsklau-sę, jie nenurimsta. Pono Morkūno balsas tvirtas ir svajingas. Choro tylus piano J. Švedo dainai sutei-čia jautraus romantizmo.

KESMINAIČIŲ SOKIS

Menas yra kaip svaigalait. Jis pavergia žmogų ir be jo sunku meniškai sielai gyventi. Ir sesės Kesminaitės, nors abi jau ištėkė-jusios, bet jos surado laiko kon-certui paruošti keletą šokių. Kes-minaičių šokis yra originalus. Jos vertina daugiau pozą, vidinį iš-i-reikimą, ramų, švelnų savęs iš-sakymą judėjimui skirdamos tik antrinę vietą. Už tat jų šokis yra

artimesnis pantomimikos vaidy-bai. Julia yra judresnė, aktyvesnė. Jos prisiminimai, pagal Bradūno eilėraščių, jautriai tikslumuojamą A. Karazienės, yra lietuviškos sie-los graudus, lyriškas dusavimas ir ilgėjimasis. Emilija daug pasy-vesnė, ji mėgsta pozą, vaidybą. Tas pats galima buvo stebėti abiems šokant, ritmas spalvose. Tektų linkėti sesėms Kesminai-tėms pasukti toliau vaidybinio šokio keliu ir sukurti didesnį lie-tuvišką dalykėlį, plačiau išskan-tį mūsų dąlj.

Solistė G. Vasiliauskiene

OPERŲ IŠPILDYMAS

Ką ponis Vasiliauskiene gali parodė ji savo antroje dalyje, dainuodama Puccini "La Bohe-me" ir "Madame Butterfly" ope-rų ištraukas bei Grieg ir Gounod dainas. Persišaldžiusi solistė nega-lėjo išskleisti viso savo balso ir parodyti savo koloratūros skam-bėsio burtų. Tačiau ir tai, ką ji mums davė buvo nuostabiai gražu ir miela. Vasiliauskiene turi bran-gią dovaną suprasti dainuojamą dalyką ir giliau savo įsijautimu pa-gauti klausytoją. Jos Puccini ope-ras dainuojamos taip vykusiai, kad jos daina galima beveik ma-tyti. Vasiliauskiene tai pasiekia ne vaidybos priemonėmis, vaidy-bos ji beveik nenaudoja, bet plas-tinį vaizdą sukuria pats balsas ir dalyko išpildymas. Nenuostabu, kad ji susilaukė gausių plojimų ir pakartojimų vietoje padainavo du naujus dalykėlius.

MISRUSIS CHORAS

Choras padainavo 5 patriotinio turinio ir gilaus tautinio jautru-mo dainas. Nors be p. Savaičio bosams reikėjo labai įsitempti,

Laiskai Redaktoriui

"SLAPUKAI"

V. Žemkalnis
1957.7.6 d.

Dažnai pasitaiko išgirsti mūsų laikraščiuose nusiskundimų dėl slapukų.

Parašo, girdi, kokį straipsnį, ar straipsnį-šmeižtą, ar panašiai ir pasislepia po slapyvardė ... Bijoj girdi, po negražiais dalykais pasi-rašyti.

Tokie priekaištai yra neteisin-gi, nes už kiekvieną nusikalstamą rašinį, nepasirašytą autoriaus, at-sako redakcija. Nėra pagrindo tvirtinti, kad rašiniai be parašo, ar su išsilaikytu parašu, būtų ne-atsakingi.

Visai kitas reikalas, kai laikraš-tyje skelbiama kokia rinkliava ir nenurodoma kas tą rinkliavą or-ganizuoja. Tas gali kartais suklai-dinti aukotojus. Ir šiame atvejuje nėra jokio nusikalstamo darbo. Kiekvienas yra laisvas duoti, ar neduoti aukos, kad ir gražiems tikslams, tik nežinomiems asme-nims. Jei kas neduoda, tai nuke-čia tik tos rinkliavos organizato-riai, blogai reikalą organizuoda-mi ir tie, kurie, suklaidinti neaiš-kumu, sumoka tén, kur nereikia. Čia turiu omeny skelbimą ir raši-nėlį, atspausdintą "Tėviškės Ai-duose" š.m. liepos m. 4 d. Nr. 25.

A. Skelbimas: "Melbourne Spaudos Baliaus" kviečia ...

K.F. Skyriaus Valdyba. Kasgi yra toji K.F. S.V.? Gal ... Katalikų Federacijos ... gal ko-kia kita K. Federacija?

Atrodo, tai bus tikriausia ... Kultūros Fondo S.V. Tačiau, tos organizacijos pavadinimas raidė-mis yra "L.K.F." ir anspaudas turi tas pačias raides. Tad nėra reikalo juridinį vardą trumpinti, ar keisti. Jei keičiama tai tik su teistu nutarimu.

B. Rašinėlis: "Melbourniškiai visi į meno šventę". Rašinėlis pasira-šytas raide "K" skliausteliuose.

Jei tas rašinėlis liečia LKF-on-dą tai čia jau meistriškai viskas sutrumpinta, sutrumpinta iki vie-nos raidės skliausteliuose. Straips-nelyje nei vienos užuominos apie Lietuvos Kultūros Fondą — LKF. Turbūt būsiu bereikalo priekaiš-tavęs: tikriausia ši meninė šventė

bet dainos skambėjo darniai, diri-gentas išgavo reikalingus melodi-jų niuansus, išryškindamas ir pā-rėždamas reikalingas vietas. Kup-rėvičiaus duetas, su smuiku ir pia-no akomponimentu būtų įspūdingesnis atliekamas dainų pradžioje ir visa grupė būtų arčiau vienas kito, susipietę apie piano. Šiaip nukentčia darnumas, nes klausytoją blaško girdimi ats-kiri solisčių, smuiko ir piano gar-sai.

Reikia pasidžiaugti, kad mel-bourniškiai taip skaitlingai apsi-lankė koncerte. Vienu žodžiu, koncertas labai praskaidrino Mel-bourne nuotaikas ir prie vakarie-nės jautėsi gražaus sutarimo dvasia..

P.B.

BUŠO RADIJAS KALBA DĖDĖ PLONKUS

Vaikšto vyrai nusiminę, Sklenda piktos, blogos žinios, Matot, parazitas naujas Mūsų tarpe viešpatauja.

Taip kaip patvory degloji, Ardo jis šeimų rytojų. Atpažint jį nesunku: — Saukia jį šeimos draugu.

Vien's kitą ragint vadai suskato: — Nusiginkluoti jau būtų metas! Per daug jau bombų, prisigaminu, O kūr jas dėti, niekas nežino!

..... Kliše The Herald

ruošiamą kokio nors vieno as-mens "(K)", su labai gražiom, bet drauge ir neaiškiom idejom. Nespėliuosiu kas yra tas p. K. skliausteliuose, taip bent mud-viem bus patogiau.

Mane domina tos Meno Šven-tės intencija, būtent: "Ciurlionės reprodukcijom išleisti". Tikslas praklinus, jei tai lies Ciurlionies veikalų ir jei to tikslo sieks žmo-nės sąžiningai ir tiek pat nusima-nantieji meno reikaluose.

Ponas "K" rašo: "Šio koncerto pelnas skiriamas mūsų žymiausio dailininko Kons-tantino Ciurlionės reprodukcij-ų veikalui išleisti". (Kiek yra ži-moma Ciurlionis nieko nereprodu-kavo.) "Svetimieji jį labai verti-na, daug apie jį rašo. Padėkite ir mums patiems išleisti veikalą apie didįjį mūsų dailės kūrėją ...". Mes visi žinome, kad ne vien tik-

tai svetimieji domisi ir rašo apie Ciurlionį. Tikrai, nemažiau už svetimuosius domisi, vertina ir rašo patys lietuviai. Turime net mūsų pačių sukurta "Ciurlionies Galeriją."

Labai džiugu, kad ir šį kartą lie-tuviai prisimins Ciurlionį ir dar prisimins ne taip sau gražiu žo-džiu, bet spausdintu. Ir aš tikiuos, kad daug kas Jums šiame reikale patalkininkaus, tačiau yra būtina žinoti, kuris lietuvis menininkas tą veikalą rašysias. Ir to dar ma-žai: reikia žinoti kokio apimties ir kas bus rašoma. Parašyti apie Ciurlionį nepakanka būti vien me-nininku ir meną gerai suprasti, bet reikia mokėti skaitančiam su-ekoniui ir supratimu perteikti min-tis.

Išvada: Reikalas svarbus ir, at-rodo, ne privatus, todėl sumany-tojai privalo viešai, spaudoje, pa-tiekti savo planus, su detalėmis visuomenėi pasisakyti.

Trys muzikantai draugai: M. Cartwright, 14 metų, Terry Ryan, 13 ir Dennis Brick 7. Visiems malonu, kai jaunimas gražiai leidžia laiką. Ir jie patys yra pa'lenkinti.

ZVIRBLELIS

Rasa

I mažąjį mūsų kiemelį Dažnai atsilanko žvirblelis. Jis rytą prieš tekant saulutei Linksmai šokinėja nubudęs.

Rūbelis jo prastas, pilkai nudažy-tas, Tik mažas gurklelis juodai pada-bintas.

O judrios, o pilkos jo mažos ake-lės, Ir grakščios bei lieknos smulkutės kojelės.

Iš tolimo krašto jis čia atkeliaavęs, Per vandenynus, per jūras važia-vęs,

Lygiai kaip aš jis į čia yr atvykęs, Prieš savo norą Tėvynę palikęs.

Nesuviliojo jo plunksnom papūga Neužsidėjo rojauš paukščio rūbo Akyčių netraukė šimtai, milijonai Spalvotų, kuodotų šio krašto ats-tovų.

Balselis ir būdas, širdelė paliko Tokia, kaip brolio, kurs tėvynę liko

Saugo jis šią kaip šventenybę Nes tik tas vienas primena Tėvy-nę.

— Zvirbli, Zvirbli!

— O ko, ko.

— Ką tu veiki?

— Negaliu.

— Kas tau skauda?

— Galvelė.

Zvirblelis, nabagėlis,

visas negalėjo,

galvelė skaudėjo.

PRADŽIOS PABAIGA

Akivara

APIE BAITINIUS

Parašysiu jums poemą Aš šiandieną nuoširdžiai, Pasirinkdamas jai temą "Kaip reik plauti baltinius".

Saukiame: visi mes broliai, Ir vienokia mūs dalis! ... tvarkoj, kada kitus puolam Mūsų judint — nevalia!

Jei kas juokias iš kaimyno, Sakom: jumoras gerai ... Bet jei mus kas užkabino Atsidauro pragarai!

Kitą traukiame per dantį, O tas kumštį pakratys — Sakom: juoko nesupranta, Tikras muzikėlis jis ...

Sakom: nesupranta meną! Čia tik jumoras! Tikrai! Ką kalbėti — neišmano, Tamsi liaudis dar čionai! ...

Bet jei mus kas pakutena, Nors ir švelniai, pamažu Tada, užsimiršę meną, Jau ir švaistomės kirviu ...

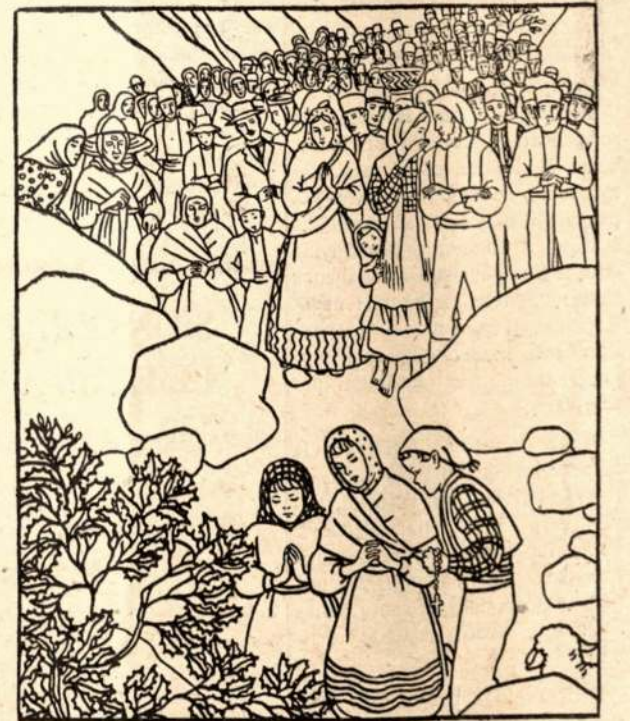
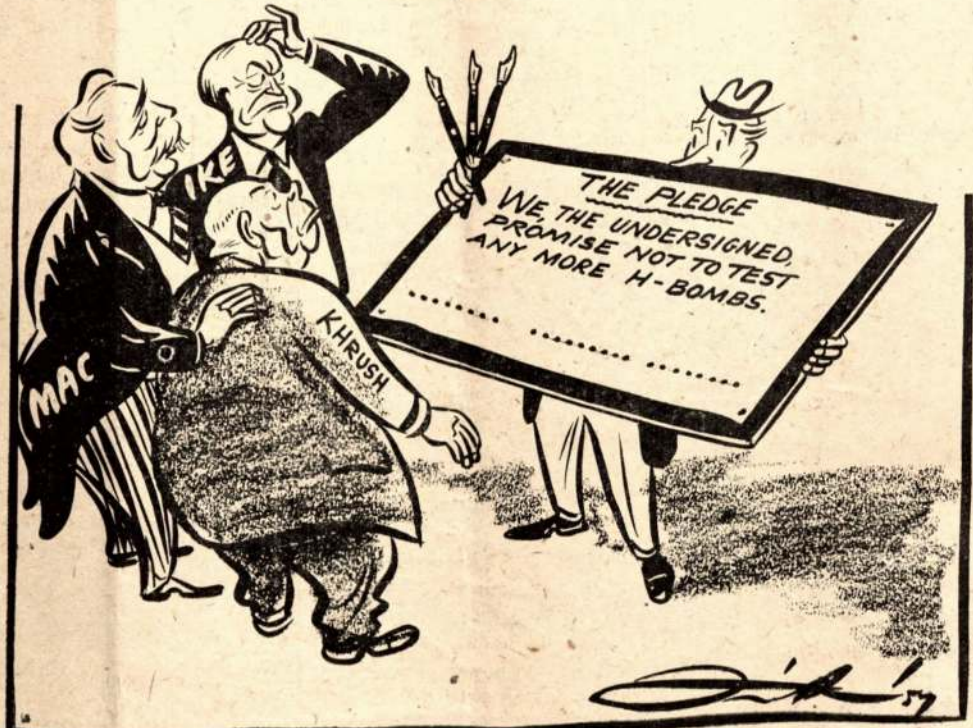
Rasti akyje aguoną Pas kaimyną nesunku,

Bet savoj nežiojant buomą, Nematai su žiūronu ...

Jeigu bijom išsiskalbti, Mes čia marškinius savus, Tad nereikia per daug vargti, Rūpintis apie kitus.

Naujas laikas, nauji žmonės, Naujas šūkis mūs' čionai, Kad kaimynas, tai šėtomas, O aš angelas! Tikrai!

Tuo užbaigdamas poemą, Aš labai atsiprašau, Už tokią nuobodžią temą "Kaip reik plauti baltinius".

LIEPOS MĖN. VARŽYBOS

Mokiniam iki 12 metų: Išspalvo-kite šį piešinį kreida ar pieštukais. (Pabaiga 31.7.57)

Mokiniam virš 12 metų: Išspal-vokite šį piešinį ir aprašykite pa-veikslą; arba parašykite, ką jūs žinote apie Fatimę stebuklą. Dovanos: 1 vieta 10/; 2 - 7/6; 3 - 5/.

Vardas ir pavardė

Adresas

.....

..... Amžius

Iškirpti ir siųsti šiuo adresu: "Teta Rūta", 21 Balmoral ave., East Brunswick, Vic.

